

ACCIO

Setmanari portaveu de la "Associació Catòlica"

Redacció y Administració: Ferrers, 38.

Els treballs se publican baix l'exclusiva responsabilitat de llurs autors.

Restablir totes les coses en Crist.

La acció es la necessitat suprema dels temps presents.

1.^a Encíclica de S. S. Pío X.

Preus de subscripció

SOCIS. . . . Trimestre 3 rals.
NO SOCIS. . . . " 1 pta.

Instantànea

Sessió històrica

El saló de sessions de la Casa de la Vila es ple a curull. El baròmetre polítich-local assenyala tempesta car s'ha de tractar per infinitíssima vegada del peliagut plet de les cases de cal "Vamus", causa de mes plors y víctimes que els desastres de Plewna Waterloo junts.

Comensa la sessió y a poch d'esser comensada se desfà un xàfch espatarrant de frases *excessivament galanes*. De les poltrones radicals surten veus que no m'atreviré a calificar de grinyols de garrinada ja que son articulades (encara que inconscientment), empró si que disten molt d'esser de cert pretingut refinat en quantament tant proverbial en la gent que milita en l'aristocràcia del partit radical.

Y era una llàstima que unes persones tant series y de rebuscada cortesia, (encara que de Casa d'Empenyos) que quan altres vegades al debatir-se tant enutjós assumpte actuaven de *Caballeros de capa y espada* de la clàssica comedia castellana, ara esdevinguessin uns vulgars *Caballeros de cuartelero y cigalón*! Que algú que havia somniat cobrir son pom d'escala ab barret de copa s'hagués d'acontentar ab la sola *copa* y encara... de Valls. Fins hi havia regidor que al discutir ab l'Alcalde no hagué cura en distingir entre el tractament degut al President, ab el que's dona al *escaler* de tracte massa familiar.

Donchs no es solzament lo relatat lo que constitueix la "Sessió històrica" ja que fins aquí tot lo mes fou una sessió *històrica*; sinó que comensà a continuació ben tost s'asserenà el temps y brillà ab l'esclat de sos radiants colors l'arch de S. Martí.

L'hèroe es un regidor radical, encara per merexer, y per lo tant de humor jovial y frase galana, jovícel que adhuc pot contar els anys per Abrils, y es de cara primaveral embayrada en día de calitxa.

Y parla llarga y finalment. Recorda en son intencionat preàmbul la tasca ineficàs de tots els republicants en el Consistori; cap de nostres predecessors, diu, han dextat un recort de son pas per aquest saló... (El bon senyor no's recorda de que un ajuntament republicà feu

construir un sortidor a la Rambla que sols rajà un día, ni de que aquest ajuntament fou sospés per excessiva honorabilitat, ni que l'aygua de la Bleda que dona més forsa que'l vi de Reus, fou cosa aplanada per regidors republicans, y en fi... fora memoria! que a voltes se torna infidel. ¿Quí no's recorda de la tasca dels radicals en el plet de cal "Vamus"? Y per últim proposa que els regidors republicans pera millor perpetuar son pas pel govern de la vila deroguin l'art. 12 de les Ordenances municipals que es el que's refereix a la assistència de l'Ajuntament a les Funcions Religioses. (*Mons parturiens*....)

Y prossegueix son filigranat discurs tocant la fibra radicalment sensitiva dels seus, fentlos hi veure els beneficis que reportará a la futura República tal acort y sobre tot que els fills y els nets dels actuals radicals, no dich benehirán car es frase que flayra a missa, sino que lloharán a boca plena y dedicarán diariament frases d'agrahiment als actuals regidors que tan alt haurán posat el nom de la República.

Y heusaquí quina es la tasca eficàs dels del Cassino dels Senyors del Carrer de la Fruyta. (La frase no es nostra.)

Evidentment. Nosaltes creyém que aquest jovícel regidor dextará recorts de sa grata estada en el nostre Ajuntament. Y com que de criatures com aquestes no'n crien totes les dides, proposo que Vilafranca perpetui el nom d'aquest simpátich jove, si no fent colocar una lápida a la casa hont va nexer (per rahó de no esser fill de Vilafranca) al menys la fassi posar a la primera casa hont va viurehi a dispesa.

¡Oh Vilafranca, patria de gent monumental, no tens fills tan preclars com el que t'ha regalat la terra clàssica de tramusos y cacauets!

LARA.

"El Veranillo de San Martín"

Aviat nostre poeta amich Román de Saavedra donará a conexer en el Teatre la bellíssima adaptació que ha feta de "L'estiu de Sant Martí" del Apeles Mestres. Quins contrastes!

En mitj d'un istiu—el passat—quan la calda s'adormia damunt la terra y, a través del baf que exhala, tremolava y's feya indecisa tota cosa, nostre Poeta ens convidava a gustar ab santa voluptat la música alada dels seus ver-

sos, dessota la refrigerant carícia de les "Fron-das".

Y mireu: ara, que la terra es arrupida de fret y en l'immòvil onejar de les montanyes hi floreix l'escuma de la neu y la semensa espera l'hora de perforar la terra y no s'es feta la llum encantada en les branques dels atmetllers y les teulades son lluentes de gebre y's infants ab els dits fan gargots en els vidres glassats, veusaquí que a despit de l'hivernal cruesa nostre Poeta farà apareixer entre nosaltres ab nova tendror y nova sava "L'estiu de Sant Martí": sobtadament ens donará rediviva tota la gracia estival, accelerará l'esclat de tota guisa de flor, de baume, de llum y d'oratge llis. Y sentirem una sagrada arden-cia en nostres ànimes enfredorides al contemplar la maravella de "El Veranillo de San Martín" inusitadament florit en els brassos gels del Nadal y mirarém casi ab extranyesa els folgadíssims *pardessus* y boy s'esllavissarán inútils els tebis *manguitos* de les falde de les dames.

Amich Saavedra, per tal com un jorn cantava la santa y continuada ardidesa del florir del atmetller a despit del crudel hivern, y per tal com ara aquella ardidesa y aquell florir es pervingut en vos a realitat, sia l'enhorabona.

A vosaltres que llegiu, oloréu, com *avant-goût* aquest pom de flors cullides entre les moltes de "El Veranillo de San Martín" qual argument el constitueixen els senils amors d'un metge del poble que cap a ses velleses s'enamora de les dinou primaveres d'una gentil noya. La noya, ab ses inocentes coqueteries que ell creu correspondencia a son amor, bufa y abranda la flama que recrema el pit del doctor. Y succeix... lo que naturalment havia de succeir; que hi ha altra flama secreta en el cor de la noya y que el pobre metge ab la mel als llabris, ha de cedir lloch als sagrats drets de la joventut.

ARNAU DE ROCAFORT.

ESCENA IX.

ANGELILLA entra por el fondo con una haldada de pasionarias. D. JOSÉ MARIA.

ANGE. (*Dando un grito de alegría*). ¡D. José María!

D. Jos. (*Lo mismo*). ¡Angelilla!
(*Corren el uno hacia el otro y permanecen con las manos cogidas unos ins-*

tantes, contemplándose con gran efusión. Caen las flores al suelo).

ANGE. (Radiante). ¡Ay D. José María! ¡Estoy mas contenta!

D. Jos. (Muy emocionado). También lo estoy yo.

ANGE. ¿Creerá usted que no sé lo que me pasa?

D. Jos. Tampoco se lo que me pasa a mí... y mira, ni quiero saberlo. Se que estoy contento, que tu lo estás, que lo están todos... y no quiero saber más...

(Se sueltan las manos).

ANGE. (En tono confidencial). Tengo que decirle asté una cosa.

D. Jos. Yo también tengo que decirte otra.

ANGE. Pues principie usted.

D. Jos. No, eso no, de ningún modo, te toca a ti ya que has sido la primera en hablar.

ANGE. Eso sí que no; no faltaba mas. A usted le corresponde de derecho.

D. Jos. Déjate de derechos. Delante de unos ojos como los tuyos, de unos labios como los tuyos, de una gracia tan soberana como la tuya, quien es capaz de hablar de derechos?

ANGE. Pues yo digo que delante de una persona tan buena como usted; tan sabia como usted...

D. Jos. Calla, calla adúladora...

ANGE. Tan apreciá como usted...

D. Jos. Vamos, sigue, sigue... ve diciendo.

ANGE. Es que es la pura verdad; a usted tos le quieren.

D. Jos. ¿Todos? ¿Todos?

ANGE. Y con razón. Usted es la Providencia de los pobres y de los enfermos...

D. Jos. Bah, bah, bah. Déjate de enfermos; no se trata de enfermos ahora. Mira, Angelilla; mira ese cielo tan azul, ese sol tan alegre; no es verdad que hoy el mundo parece renacer a una nueva vida, llena de salud, de juventud, de... am...?

(Asustado de lo que iba a decir.)

Vamos, habla, habla, ¿qué es lo que tenías que decirme?

ANGE. (Con zalamería). Y ¿qué es lo que tenía que decirme a mí?

D. Jos. La galantería exige que las damas sean las primeras. No me hagas faltar a la regla.

ANGE. (Riendo). Vaya una dama.

D. Jos. (Riendo también). ¡Ya te entiendo! Ahora sólo me toca añadir: ¡vaya un galán! ¿No es eso? (Rien los dos). Habla, habla, Angelilla, soy todo oídos. (Pausa. Angelilla baja los ojos).

ANGE. (De repente). ¿No se lo figura usted?

D. Jos. (Haciéndose el inocente). Yo... pobre de mí ¿qué quieres que me figure? ¿Crees que tengo tu picardía?

ANGE. A ver si lo adivinasté.

D. Jos. No, hija, no; en mi vida he servido para descifrar acertijos.

ANGE. Vamos, piense usted un poco. Es una cosa grande, mu grande, y al mismo tiempo tan natural, que el mas tonto la acierta enseguida.

D. Jos. Es... es... Vamos, no hagas mas que decirme una palabra.

ANGE. ¡Ca! No tendría gracia. Rabine usted, Rabine usted! Quiero darle la caba un rato.

D. Jos. (Con intención). ¿No me la has dado bastante? ¿Aun quieres dárme la mas?

ANGE. (Reparando en las flores caídas en el suelo). ¡Ah! ¡Si seré tonta! Ya no me acordaba de las pobreticas flores. (Va a cogerlas; adelántasele D. José María y se las dá). A ver, a ver; vaya usted

pensando mientras yo hago el ramo. (Angelilla va poniendo en el jarro ramas de pasionarias; entre tanto D. José María se sienta en el borde de la mesa y balanceando una pierna con aire jovial, contempla embobado a la muchacha).

D. Jos. ¡Qué flores mas hermosas!

ANGE. ¿Si, verdad? Son las únicas que hay.

D. Jos. Y ¿qué flores son?

ANGE. No las conoce usted? Son pasionarias. Mire usted. (Enseñándole una). Esta es la rosa de la pasión.

D. Jos. ¡Que flor mas simbólica!

ANGE. ¿Ve usted? Esto son los apóstoles. (Arranca un pétalo y se lo come).

D. Jos. ¿Y te los comes?

ANGE. ¡Ah! Si es mas dulce la flor de la pasión! ¿No la ha probao usted nunca?

D. Jos. No, nunca.

ANGE. Pues pruébela usted; ya verá que dulzura. (Le dá un pétalo).

D. Jos. (Con delicia). En efecto. ¡Si que es dulce! ¡Jamás lo hubiese dicho!

ANGE. Esto, ve usted? Es la corona de espinas.

D. Jos. Ah! ¿También tiene espinas?

ANGE. ¡Vaya! Y aun son mas dulces! Pruébelas. (Probando un pedacito y dando otro a D. José María).

D. Jos. ¡Que dulzura tan exquisita!

ANGE. Esto son las llagas.

D. Jos. Y ¿también son dulces?

ANGE. Todavía mas dulces. Tome. Esto son los clavos.

D. Jos. ¡Que gusto de miel!... Pero de una miel... especial... desconocida...

ANGE. Y esto es el pilar... el pilar donde ataron a Nuestro Señor Jesucristo por nuestras culpas y pecados.

D. Jos. Sabes que es muy hermoso todo eso... y sobre todo, contado por ti. ¡Y pensar que yo no sabia una palabra!

ANGE. Claro está; porque lo que usted sabe son cosas sabias; mientras que to esto que le estoy contando no son mas que criaturas.

D. Jos. Mira, Angelilla; mas vale eso que tu sabes y que llamas criaturadas que todo lo que yo he aprendido en los libros. Y... ¿quieres que te hable con toda franqueza, con el corazón en la mano? Pues el mejor libro, el mas hermoso, mas lleno de ciencia humana y divina que he hojeado en mi vida... eres tu. (Angelilla romp en una gran carcajada).

Oh, no te rías, no te rías.

ANGE. Vamos, nunca hubiese dicho que una persona como usted, tan seria, supiese gastar bromas asi... como un joven.

D. Jos. Es que no son bromas Angelilla. Es que he principiado por decirte que hablaba con el alma en los labios, y si no quieres creerme, si quieres que te hable todavía mas

con el corazón, así "como un joven" como tu dices—porque el corazón lo es siempre—... (Transición). Le coge las manos apasionadamente). Pero antes me has de prometer no reírte ¿sabes? Estás muy hermosa, divinamente hermosa cuando ríes, pero, ahora, por Dios, te lo suplico, no te rías, Angelilla. ¿Me escucharás bien seria? ¿Me lo prometes?

ANGE. (Poniéndose seria domada por el acento de sinceridad con que habla D. José María). Se lo prometo.

D. Jos. Pues, bien, Angelilla...

Notes Municipals

Sigué de primera convocatoria la sessió que presidint el Sr. Mata se celebrá el dilluns ab assistencia dels Regidors senyors Mitjans, Ros, Alvarez, Masachs, Oller, Berger, Mestre, Carbonell, Claramunt, Martí y Figueras.

S'aproba l'acta y la Presidencia passa novament a votació la proposició del Sr. Oller sobre el conflicte Torres que quedá empetada a la sessió passada. Votan en contra els senyors Ros, Mitjans, Alvarez, Martí, Figueras, Berger y la Presidencia, y a favor els cinch Regidors radicals quedant per lo tant desestimada la proposició del Sr. Oller per dos vots de majoria.

Despatx ordinari

El assumpte de l'Energía Eléctrica quedá encara sobre la taula fins passat festes en que'l Sr. Ros te promés visitar la ciutat de Tarrassa, a fi de assessorarse de les condicions y demés en que allí han fet ses instalacions la «Energía» y la «Canadiense».

Referent a la erecció a Barcelona d'un Monument al excels poeta Mn. Cinto Verdaguer, el Sr. Berger en nom de la Comissió d'Hisenda proposa que l'Ajuntament hi contribuexi ab 100 ptes. aprovantse així per unanimitat.

També quedá aprovada una instancia del Sr. Mascaró, passant a la Comissió corresponent la de D. Pau Soler.

S'aproban varis comptes.

Quedá sobre la taula una instancia de D. Pere Romeu.

Assistencia del Ajuntament a funcions religioses

El Sr. Secretari llegeix dugues proposicions firmades per la minoria radical. La primera diu així: «Los concejales abajo firmados proponen al Consistorio que, interinamente no quede legalmente anulado el Art. 12 de las «Ordenanzas Municipales, todos los gastos originados por la Corporación Municipal asistiendo a ceremonias religiosas, desde la fecha «en adelante, sean costeados por los Sres. edi-

« DIPOSIT DE CEMENTS DE LA FABRICA »
Cementos y Cales Freixa, S. A.
 DELS MONJOS

Portland © Grapier © Cal hidráulica © Rápít © Lent © Roquefort

Delegació del Banch Vitalici d'Espanya

SEGURS DE VIDA RENDES VITALICIES
Joseph M.^a Feliu Rambla de Nostra Senyora, núm. 31
 VILAFRANCA.

«les que tengan a bien asistir a las mismas». Y la segona es com segueix: «Los concejales que suscriben proponen:

«1.º Que se declare la urgencia.

«2.º Que se anule por completo el artículo «12 de las vigentes Ordenanzas Municipales de esta Villa, siguiendo para ello inmediatamente todos los trámites legales».

Pera major claretat avans de la discussió de les dites proposicions copiém el mentat art. de les Ordenances Municipals: «Art. 12. El Ayuntamiento asistirá en corporación a las siguientes funciones que se celebren en la Iglesia Parroquial de Santa María: á los Divinos oficios y procesiones del Jueves y Viernes Santos, de Corpus Christi y de la Fiesta Mayor, á los Divinos oficios de Navidad y á la festividad de las Cuarenta Horas».

La discussió de les dugues proposicions se comensà a l'hora pero a instancia del Sr. Berger, s'encausà vers la primera, comensant el Sr. Ros que feu notar als radicals que tal com estava redactada la proposició no podia prosperar porque en ella se suposa ja convinguda la supresió del art. 12, lo qual no es cert, s'exten a tota classe de funcions religioses lo que pot esser causa de conflicte el dia que l'Ajuntament vulgui pagar per exemple l'enterro de algun empleat del Municipi com axis s'acostuma a fer, y obliga als regidors a pagar de la seva butxaca gastos municipals, lo qual no's pot fer.

Intervenen els Srs. Mitjans y Berger exposant consemblants opinions, y el Sr. Oller accedeix a modificar la proposició, dient que lo que ell vol es, quedí acordat que l'Ajuntament no pagará els gastos de la asistencia a funcions religioses, porque a n'ell tant se li en dona que els paguin els regidors que hi assisteixin, com que'ls pagui qui vulgui, com que no se paguin (al sentir axó, qui no queda convenut.....!).

Els demás radicals accedexen al cambi de redacció y queda la proposició en aquestos termes: «Mientras subsista el art. 12 referido, el Ayuntamiento no abonará los gastos originados por la asistencia del mismo a las funciones religiosas a que se refiere».

Combat la proposició el Sr. Ros per considerar que's regateja una mesquinesa y que axó desdii del decoro ab que deu presentarse al públich l'Ajuntament en Corporació, y se vota la proposició que es aprobada per 8 vots dels cinch radicals y dels tres esquerrans contra 4 dels Srs. Alvarez, Figueras, Ros y president senyor Mata.

Referent a la segona proposició diu el senyor Ros, que es la metexa presentada per el Sr. Mestre en la sessió anterior y que haventse acordat respecte d'ella esperar dictamen de la comissió avans de decidir, no correspon contradir aquell acort sinó que s'ha d'esperar el dictamen de la Comissió.

Els radicals se oposan resolutament a que la proposició quedí entretinguda, alegant el Sr. Oller que ja hauria de fer un sigle y mitj que estés suprimit el dit art. 12 y que per lo tant no's poden esperar ni un minut mes. El Sr. Berger adverteix al Sr. Oller que per lo meteix que s'han passat tants anys sense suprimir el tal article, no li vindrá de 8 dies mes en trigar a suprimirlo. El Sr. Mitjans no veu inconvenient en que quedí uns dies l'assumpte sobre la taula, y per fi després de un rato de discussió el Sr. Mestre accedeix a que hi quedí. Els seus companys no velen tranzigir y tractan de dissuadirlo; s'arma nova discussió, y per fi accedexen també, quedant retirada la urgencia y passant la proposició a dictamen de les Comissions de Governació y especial pera la reforma de les Ordenances.

Segueix el despat ordinari

Sobre una instancia de D. Joseph Tort, la Presidencia demaná a la Comissió de obres tingui cuydado en l'assumpte, censurant de passada la falta de correcció en que diu te presentada l'instancia dit senyor.

El Sr. Oller la troba molt respectuosa y diu al Alcalde que potser no l'ha escoltada prou be. Se torna a llegir dita instancia. Intervé el Sr. Mitjans ironicament, y passa la metexa a dictamen de la Comissió.

També hi passà la del Sr. Pere Bolet. S'aprova un compte presentat pel Sr. Senabre, entrantse en l'ordre de

Preguntes y mocions

El Sr. Oller se torna a ocupar de una llenca de terreno que l'Ajuntament posseeix y te llogada a dos vehins del carrer de Santa Maria demanant que s'activi l'expedient de la seva venda y que s'acordi desdonar als llogaters avans de fi d'any.

Intervenen els senyors Mitjans y Ros, els quals opinan que la venda de dits terrenos no es urgent; y manifestan que l'arrendament segueix fins el primer de Juliol de 1914 y que per tant no procedeix desdonar als llogaters. Rectifica el Sr. Oller que se interessa molt en desdonar als actuals llogaters y vendre el terreno y se dexa la qüestió pera quan estigui llest l'oportú expedient.

El Sr. Claramunt fa una moció al objecte de que's fassi una passera a una de les cantonades del carrer d'Amalia.

La Presidencia li fa observar que la moció la repetexi a principis d'any nou, tota vegada que en el present está agotat el capítol de gastos pera tals efectes.

El Sr. Masachs preguntá a la Presidencia com está la vaga dels boters, y quins treballs ha fet pera solucionarla.

Li contesta el senyor Mata, dihent que s'entrevistá ab el senyor Güell, el qual li digué que colectivament no volia saber res de la vaga, mostrantse partidari d'arreglar l'assumpte individualment.

Intervé el Sr. Oller, y rectifica el Sr. Masachs manifestant que alguns vaguistes l'han visitat dientli que creuen ab la parcialitat de l'Alcalde.

Aquest se defensa, demostrant lo contrari de lo dit pel Sr. Masachs.

Fan algunes altres preguntes y mocions de poch interés, els senyors Claramunt, Mitjans y Oller, y s'acabá la sessió prop de les dotze.

El públich era molt nombrós.

N. N.

NOVES

Avuy a les quatre de la tarda tindrà lloch a la Associació Catòlica la Assamblea general ordinaria al objecte de donar compte el Consell Directiu de la seua gestió durant l'any que fineix.

Hi son convidats tots els socis actius y els protectors que vulgan assistirhi.

Avis important.—Pera comprar o vendre finques de totes classes, dirigirse al Procurador d'aquesta Vila D. Joseph Mata.

Copies a máquina.—A la Rambla de S. Francesch, núm. 26, se copian tota classe de documents ab la major promptitut y economia. Les copies se fan ab la máquina «Monarch visible Americana» de la que n'es representant el Procurador Sr. Mata.

D'ordre del Sr. Jutge d'instrucció d'aquest partit se fa saber als Jurats y testimonis que

hagin de cobrar dietes per sa asistencia a judicis orals en la Audiencia de Barcelona, que poden comparexer a dita Audiencia pera cobrarles fins el dia 31 del actual.

Topich Nalltor, cura radicalment els panallons, tonifica y dona forma elegant als dits.—Venda: J. OLIVELLA, Cort, 4; P. SOLÉ, Industria, 13.—Vilafranca.—Preu: 1 pesseta.

Avuy aquesta tarda se te de jugar un match de Foot-ball entre el segon team del «Canigó» de Barcelona y un tercer del «Mutual».

A jugar contra el «Sanboyano F. C.» de St. Boy anirà avuy el primer de la «Mutual».

TURRONS de Gijona extra, els 400 grams a ptes. 1'30; d'Alicant, a 1'20; de yema, a 1'20; de Massapá de Cádiz, a 1'50; de Massapá ab fruytes, a 1 pta.

100 neules a 1'20 ptes.

Xampany espumós a 3 ptes. botella.

Aquets preus sols se trobarán en la Drogueria de **Jaume Sabi**, Constitució, núm. 11.

Naxements desde'l dia 15.—Joseph Fortuny y Suriá.—Ramon Camps y Gumá.—Joseph Baltá y Frexedas.—Menció Girona y Sala.—Joseph Rafols y Rafols.—Joseph Andreu y Llenas.—Francisco Castelló y Solé.—Teresa Gibert y Forés.

Obits id. id.—Joseph Andreu y Llenas.—Joseph Fraixedas y Jorba.—Cristófol Rosell y Tamarit.—Teresa Via y Cortina.—Llorens Catalá y Burrut.—Jocundo Torné y Güell.—Magí Escudé y Cudié.—Miquel Aluaret y Naulás.—Eugen Fabra y Martínez.

Polvos aromátichs Sallin, pera obtindre y conservar la hermosura de la pell. Indispensable a tota senyora o senyoreta.—Venda: J. OLIVELLA, Cort, 4; P. SOLÉ, Industria, 13.—Vilafranca.—Preu: 5 rals capsà.

Jaume Pascual, Instalador Electricista. Instalacions de Motors, Llum eléctrica y Timbres. Venda de Lámpares eléctriques, de varies marques, tot a preus reduhits.—Rambla de Sant Francesch, 27.—VILAFRANCA.

Els verdaders y llegítims **TURRONS DE GIJONA** se venen a **LA CONDAL**, Industria, núm. 13, al preu de **6 rals la lliura**.

Xampany espumós a 2'75 botella.

En **La Academia de dibuix** que te montada ab tots els adelantos moderns l'acreditat pintor y decorador d'aquesta Vila D. Pere Hill (carrer de Barcelona, 19), s'hi donan classes especials pera noys de 12 a 1 tarda y de 7 y mitja a 8 y mitja, pera homes.

La **fusteria** de Joseph Feliu (Palma, 11) es la única casa a Vilafranca que construeix les cortines-persianes de cadeneta. Se restauran mobles ab perfecció y economia.

Pera conservar inalterables els vins, useu

Agrol

Elaboració y Dipósit general:

J. VILADOT PUIG, Químich Farmacéutich, AGRAMUNT (Lleyda). A VILAFRANCA se ven al engrós y al detall en la Farmacia y Drogueria — de JOAN BOSCH (devant la casa de la Vila. —

Kiosko Vilafranqués

Gran éxit del «Café aroma concentrada».—Sabros Poig al istil Persiá.—Café ab llet, etc., etc. tots els dies y a totes hores.—Servey a domicili.

Talco Manon del Mon Elegant

El millor polvo pera despres
d'afeytarse o pera despres del
bany; d'exa la pell finissima y te
un perfum exquisit. Polvo sens
igual pera la cara y pera la escal-
dadura dels nens.

Agent pera la venda a Vilafran-
ca: R. Tomás (Quatre Cantons).

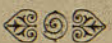
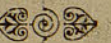
El millor XAMPANY

Henri
Baligant y C.^a
Epernay

Qui 'l proba no 'l d'exa mes.
De venda: **JOAN TRENS**,
Font, 7.—VILAFRANCA.

Fusteria mecànica y construcció de Atauts **P. Magí Soler**

Tallers y despatx: CLASCAR, 13.
Depòsit de **atauts**: PLASSA DE JAUME I, 3.

— Unica casa montada ab maquinaria moderna —
Preu fixo y mes limitat que en cap altra **FUNERARIA**
CORONES PERA TOTS ELS GUSTOS
Promptitut  Perfecció  Economia

DR. FLOTATS

especialista en enfermetats de

Garganta, Nas y Oidos

Metje del Hospital de Santa Creu y del
Dispensari Municipal Otorino-aringològich de Barcelona
Especialista de la beneficencia y Hospital de Vilafranca

Visita a **Vilafranca**
(Rambla de Ntra. Sra., 37, baixos)

Tots els divendres, de 7 y 1/2 a 9 nit
Tots els dissabtes, de 8 a 11 dematí

Consultori a **Barcelona**
Pl. Urquinaona, 10, al costat Correos

De 10 a 11 dematí y de 3 a 5 tarda
Díes festius, de 10 a 11 dematí

MAGATZÉMS DE FERRETERIA Y VIDRES PLANS

Ferreteria completament assortida, vidres plans, baldoses y baldosilles
imprimides y de color, etc., etc. = Báscules, pesos y mides.

MATERIAL ELÉCTRICH de tota classe y tot lo necessari pera insta-
lacions = Timbres eléctrich y ab pila = Làmpares irrompibles y de totes
les demás classes. Tot a preus reduhidissims.

Cartró cuyro pera taulades — Cartró pedra pera carruatges
Banchs, taules y cadires de jardins

Carretons pera terra y magatzéms — Ternals de ferro de totes mides

== Nova màquina pera netejar ganivets ==

Prempses pera la carn.

Únich pera la venda: **FERRETERIA de Joan Casas**

Carrer dels Ferrers, n.º 8.—VILAFRANCA DEL PENADÉS

Dipòsit de **PIANOS** manubris y de teclat
Joseph Mata : Carrer de Sant Pere, 34 : **VILAFRANCA**
Despatx: Cera, 19

Aquesta casa compta ab pianos construhits ab models nous
a Vilafranca. Aquestos tenen la gran ventatja que, per *cambiar*
la música no hi ha necessitat de tornarlos al dipòsit.

VENDAS Y CAMBIS DE PIANO DE TECLAT
Els lloguers son a preus reduhidissims.

Doctor M. Farrán

Cirurgiá-DENTISTA
NORT-AMERICA

Carrer de la Parellada, núm. 17, -2.ºn

Visita: Dijous, divendres y dissabtes de 9
a 12 y mitja y de 3 a 6.—Diumenges; de 9 a 1.

Colegi Mercantil

Dirigit per D. Antoni Casas

exprofesor de Teneduria de Llibres y Càlcul Mercantil del Ins-
titut Obrer de Barcelona.

Ensenyansa completa teòrich-práctica de Teneduria de Llibres per partida
doble, Càlcul Mercantil, Reforma de Lletra, Lletra *redondilla* y Ortografia.

CLASSES: De 3 a 4 tarda y de 8 a 9 vespre

Carrer de Sant Pere, 30,-1.º

Método especial del professor pera la ensenyansa.



FUNERARIA MODELO

de **JOSEPH TRIUS (à) TORRÓ**

Carrer de Santa Maria, número 8.—VILAFRANCA.

Aquesta casa, montada ab tots els adelantos moderns, parti-
cipa al públich, que en ella hi trobarán baguls de totes classes
desde 'l mes senzill al de mes gran luxu, tots a preus reduhidí-
ssims, poguent assegurar que hi trobarán una rebaxa d' un 25
per 100 als demás establiments d' aquest article.

 Gran varietat en **CORONES**. 

CREMA PRUSIANA

Saneja la pell, comunicantli l'elasticitat, co-
lor y suavitat que requereix la hermosura.
La preserva mantenint expedites ses funcions
mecànica y químicament, de totes les repug-
nants malalties que s'hi desenrotllan, des-
truint el cutis.

Cura la **SEBORREA** (pell grassa y untosa)
COMEDONES (barbs : poros oberts : pell
basta)  **ACNÉS** (grans de la cara).

Dipòsit a Vilafranca:

Farmacia Gené, Cort, 35.